

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האומר איש פלוני יירשני במקום שיש בת בתי תירשני במקום שיש בן - לא אמר כלום, שהתנה על מה שכתוב בתורה	[ת"ק]										◆	■
אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין, ועל מי שאין ראוי לו ליורשו - אין דבריו קיימין.	ר' יוחנן בן ברוקה:										◆	■
טעמא דאחר במקום בת ובת במקום בן, הא בן בין הבנים ובת בין הבנות - דבריו קיימין											◆	■
אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין	אימא סיפא, רבי יוחנן בן ברוקה:										♣	◆
היינו תנא קמא											♣	
וכי תימא: רבי יוחנן בן ברוקה אפילו אחר במקום בת ובת במקום בן קאמר											!	◆
לא נחלקו אבא וחכמים על אחר במקום בת ובת במקום בן שלא אמר כלום, על מה נחלקו? על בן בין הבנים ובת בין הבנות, שאבא אומר: יירש, וחכמים אומרים: לא יירש	והתניא, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן										♣	◆
איבעית אימא: מדקאמר לא נחלקו, מכלל דתנא קמא סבר נחלקו.											!	◆
איבעית אימא: כוליה דרבי יוחנן בן ברוקה היא, וחסורי מחסרא											!	◆
האומר איש פלוני יירשני במקום שיש בת, בתי תירשני במקום שיש בן - לא אמר כלום הא בת בין הבנות ובן בין הבנים, אם אמר יירש כל נכסיו - דבריו קיימין, שר' יוחנן אומר: אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין.	והכי קתני:										!	◆
הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה.	רב יהודה אמר שמואל:											◆
הלכה כר' יוחנן בן ברוקה.	וכן אמר רבא:											■
מאי טעמיה דרבי יוחנן בן ברוקה? אמר קרא: (דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו, התורה נתנה רשות לאב להנחיל לכל מי שירצה.	רבא:											◆
הא מלא יוכל לבכר נפקא	אמר ליה אביי:											◆
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												!
מה תלמוד לומר (דברים כ"א) לא יוכל לבכר? לפי שנאמר: והיה ביום הנחילו את בניו, שיכול והלא דין הוא: ומה פשוט שיפה כחו, שנוטל בראוי כבמוחזק - התורה נתנה רשות לאב להנחיל לכל מי שירצה, בכור שהורע כחו, שאינו נוטל בראוי כבמוחזק - לא כל שכן תלמוד לומר: לא יוכל לבכר.	אבא חנן אמר משום רבי אליעזר:											◆
ויאמר לא יוכל לבכר, מה ת"ל והיה ביום הנחילו את בניו?												◆
שיכול והלא דין הוא: ומה בכור שהורע כחו, שאינו נוטל בראוי כבמוחזק - אמרה תורה: לא יוכל לבכר, פשוט שיפה כחו, שנוטל בראוי כבמוחזק - לא כל שכן ת"ל: והיה ביום הנחילו את בניו, התורה												!
הלכה כר' יוחנן בן ברוקה.	רבי זריקא א"ר אמי א"ר חנינא אמר רבי:											◆
הורה איתמר.	אמר ליה ר' אבא:											◆
במאי קמיפלגי?												♣
הלכה עדיפא	מר סבר: [רבי זריקא]											◆
מעשה רב.	ומר סבר: [רבי אבא]											◆
אין למדין הלכה לא מפי למוד ולא מפי מעשה - עד שיאמרו לו הלכה למעשה, שאל ואמרו לו הלכה למעשה - ילך ויעשה מעשה, ובלבד שלא ידמה.	תנו רבנן:											◆
מאי ובלבד שלא ידמה? והא כל התורה כולה דמויי דמדינא לה?												♣
הכי קאמר: ובלבד שלא ידמה בטרפות	רב אשי:											!
אין אומרים בטרפות זו דומה לזו, ואל תתמה, שהרי חותכה מכאן ומתה, חותכה מכאן וחיתה.	דתניא:											!
כי אמר לן מר הלכה הכי, נעביד מעשה?	ר' אסי לר' יוחנן:											^
לא תעבידו עד דאמינא הלכה למעשה.	אמר: [רבי יוחנן]											!

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי אתי פסקא דדינא דידי לקמיכו וחזיתו ביה פירכא, לא תקרעוהו עד דאתיתו לקמאי, אי אית לי טעמא אמינא לכו, ואי לא - הדרנא בי, לאחר מיתה, לא מיקרע תקרעוהו ומגמר נמי לא תגמרו מיניה, לא מיקרע תקרעיניה - דאי הואי התם דלמא הוא אמינא לכו טעמא, מגמר נמי לא תגמרו מיניה - דאין לדין אלא מה שעיניו רואות.	רבא לרב פפא ולרב הונא בריה דרב יהושע:												קל: